

[Formanden.]

tykke, men hvis Indsigelse ikke fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Marinus Sørensen): Under Sagens første Behandling her i Tinget udtalte jeg Ønsket om, at man maatte naa frem til en mere retfærdig Ordning af Hjemmemarkedets Forsyning med Flæsk. Jeg er stadig væk af den Opfattelse, at den nuværende Ordning ikke er god. Det naturlige og rimelige, saadan som Afsætningsforholdene ligger, vilde være at gaa over til at lade de udstedte Kort paatrykke det Land, som Kortet gælder, henholdsvis England og Tyskland, og samtidig lade trykke Hjemmemarkedskort. Denne Opfattelse bestyrkes deraf, at Udstedelsen af Kort maa hævdes at være meget mangelfuld eller utilstrækkelig. Naar Forholdene har udartet sig paa den Maade, at Priserne for Forsyningen paa Hjemmemarkedet ligger højere end Prisen paa 1ste Klasses Baconsvin i London, saa er der noget galt, saa er der noget, der bør rettes.

Jeg har, som sagt, gjort disse Betragtninger gældende ved første Behandling og i Udvalget ført dem videre, men maa desværre sige, at Oppositionen her i Tinget ikke har været lydør, og det samme gælder for øvrigt Landbrugsorganisationerne, der har nægtet deres Medvirken dertil. Jeg ser imidlertid, at det i Venstres Betænkning udtales, at der fra Venstres Side ikke kan indvendes noget imod, at Hjemmemarkedet med Hensyn til Forsyningen af Flæsk lægges over paa et andet Grundlag, men man hævder her, at det maa ske med Landbrugsraadets Tilslutning. Ja, det er det, der sker efter Forslaget, som det foreligger nu. Landbrugsraadet faar det afgørende Ord at sige paa dette Omraade. Jeg vil dog gerne sige, at naar Landbrugsraadet faar denne afgørende Stilling paa et saa vigtigt Omraade, saa maa det ogsaa forstaa, at dette Spørgsmaal rækker videre end til Landbruget. Der er ogsaa den Part, som kaldes Forbrugerne, og Landbrugsraadet maa her forstaa, at der er Grænser for, hvor langt man kan gaa. Det er ved Velvilje fra alle Sider, at vi er naaet frem til disse Ordninger. Den arbejdende Befolkning har paataget sig Byrder for at finde Vej frem, da Landbruget havde sine store

Vanskeligheder, men Forholdene er ændret betydeligt fra 1932 til i Dag. I 1932 stod vi uden Afsætningsmuligheder for vort Oksekød, maatte placere hele vor Oksekødproduktion paa Hjemmemarkedet. Det var da naturligt, at man gik til Foranstaltninger som Svineregulering. Der er nu sket betydelige Ændringer i Afsætningsforholdene, jeg tænker her paa Tysklands-traktaten, som giver Plads og Adgang for Afsætning af Oksekød i større Udstrækning, end vi har kendt hidtil, og det bliver jo saa endnu mere naturligt og nødvendigt, at der vises Hjemmemarkedet mere Hensyn end hidtil.

Det har, som sagt, ikke været muligt i Udvalget at naa til en tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal, og vi har da fra vor Side koncentreret Bestræbelserne om at naa frem til en Ordning, saaledes at i hvert Fald de daarligst stillede kunde faa Adgang til Nydelse af et Stykke Flæsk. Mellem Socialdemokrater, Radikale og Konservative er der opnaaet Enighed om et Ændringsforslag gaaende ud paa, at der stilles et Beløb paa 6 Mill. Kr. til Raadighed for Socialministeren for Uddeling af Flæsk til trængende Personer. Disse 6 Mill. Kr. tages paa den almindelige Indkomstbeskatning. Der har været stærk Strid i Udvalget om, paa hvilken Maade de skulde tages. Vi har fra vor Side ønsket, at de skulde tages som Merindkomstbeskatning, men det har ikke været muligt at faa Oppositionen med hertil. Der er imidlertid Grund til at sige de Konservative Tak, fordi de dog havde Forstaaelse af, at der var en vis Part af den danske Befolkning, som har rimeligt Krav paa, at der bliver taget Hensyn til den. Der er samtidig Grund til at udtale en Beklagelse af, at det store Venstreparti, som havde en direkte Interesse i det Spørgsmaal, sagde nej til at være med i et Arbejde paa det Grundlag. Dér mødte vi Afvisning. Fra Venstres Side erklærede man, at man var villig til at forhandle, men et Beløb af 6 Mill. Kr. kunde der aldrig være Tale om. Naar man erindrer, hvilken Pris Flæsket er oppe i, og naar man erindrer, at Lovforslaget har 1½ Aars Løbetid, tror jeg, enhver vil forstaa, at selv 6 Mill. Kr. ikke er en særlig stor Bevilling i dette Tilfælde. Det er derfor beklageligt, at Venstre i dette Spørgsmaal spænder fra og ikke kan være med til at gennemføre en saadan social Foranstaltning paa et saa rimeligt Grundlag, som her er Tale om.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Ændringsforslaget her ved anden Behandling.